

Такий лексичний пласт нестабільний, постійно змінюється, він не має чітких як професійних, так і соціальних кордонів використання. Поповнюється лексичними одиницями з різних соціальних і професійних груп.

Уживання медичного сленгу – економія часу, виразність і дотепність мови. Демонстрація власної обізнаності у професійній галузі, кодування інформації від сторонніх осіб.

- Банка (у медицині – ємність для забору аналізів; у комп'ютерній галузі – системний блок);
- Астма (у медицині – напад задухи, у комп'ютерній галузі – примітивна програма);
- Біле міцне (у молоді – вино; у фармації – антибіотики);
- Інсулінка (у фармації – інсулінова голка, у медицині – одноразова доза ін'єкції інсуліну при цукровому діабеті).

Результати дослідження. Із зібраного матеріалу, здійснено аналіз сленгової лексики і встановлено, що такі слова можуть вживатися в повсякденному житті, можуть використовуватися як професіоналізми, а також помітним є, що лексика переходить із однієї галузі в іншу, а саме медицина, фармація та комп'ютерна галузь.

Висновки. Сленгова лексика активно розвивається під впливом різних чинників, отримуючи статус неофіційної, не унормованої мови.

ГРИГОРІЙ СКОВОРОДА ТА МІСТИКА

Єрмакова А.С.

Науковий керівник: Савченко А.О.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна
anastasiaermakova304@gmail.com

Вступ. Постать Григорія Савича Сковороди викликала цікавість дослідників як при житті, так і після його смерті. Уродженець Полтавщини Г. Сковорода був філософом-містиком, богословом, поетом, байкарем, педагогом і композитором. Як згадують сучасники Григорія Савича, містика завжди була в житті письменника. Кажуть, творець бачив провидчі сні та видіння, медував та навіть входив у стан містичного осяяння та екстазу. Містикою Сковорода наділяв не тільки своє життя, а й творчість.

Мета дослідження. Дослідити наявність та вплив містики на життя та творчість Г.С. Сковороди.

Матеріали та методи. Теоретичний метод.

Результати дослідження. Протягом введення свого дослідження, я дізналася багато цікавих фактів, з якими хочу вас ознайомити.

Розпочну з містики в житті Григорія Савича. Достовірного підтвердження цим фактам немає, але згадування його сучасників з цього приводу не може не зацікавити.

Надзвичайні здібності митця допомагали йому за життя. Одним з таких випадків є історія з часів російсько-османської війни. Наша столиця стала транзитним пунктом з перевезення зброї, військово-полонених та поранених. З часом велика кількість хворих та поранених призвела до неминучих наслідків. В ті часи в Османській імперії вирувала чума, яка почала розвиватися і у Києві. Григорій Савич наче відчув за допомогою духів та інтуїції

біду. На той момент, письменник, перебуваючи у друзів в місті, поспіхом почав збиратись у путь. Пояснивши це тим, що має погане передчуття. Під час прогулянки Подолом він відчув важкий запах тіла, що розкладається. Страшне видіння Григорія Сковороди здійснилось через два тижні, коли в Києві розпочалася одна з найстрашніших епідемій чуми. І перший очаг зі смертельно-хворими був саме на Подолі.

Також цікавим фактом є твердження жителів села в якому жив письменник. До повного руйнування ракетою будинку та території, де проживав та був похований Сковорода, проводилось багато культурних заходів, які нібито з небес «оцінював» сам Григорій. Наприклад, коли на цій місцевості вирішили проводити щорічний ярмарок, не було ні року, коли в ці дні не лив дощ. Ярмарок закрили, проте натомість започаткували традицію з проведення масштабного літературно-мистецького фестивалю «De libertate». Цьому Григорій Савич не заперечував, тому відвідувачів з року в рік тішила сонячна, ясна погода.

6 липня минулого року з російської території було завдано удару по ХНПУ ім. Сковороди. Розтрощено головний корпус, постраждали бібліотека, університетський музей, ректорський відділ і факультет української мови та літератури. Спочатку вважалось, що зруйновано і пам'ятник філософу авторства скульптора Сейфаддіна Гурбанова, Але пізніше під завалами його знайшли майже не ушкодженим. Так, є незначні тріщини, але можна відреставрувати. Теж саме сталося з пам'ятником під завалами в Сковородинівці, все навкруги згоріло вщент, а біла статуя залишилась стояти неушкодженою, лише з парою невеликих слідів від попелу.

Якщо узагальнити мету росіян та наслідки, то можна повірити у певну магію та містику. Сковорода нібито доказує імперцям з Москви, що його, як і ідеї, «вбити» неможливо.

За переказами, які дійшли до наших часів, Григорій Савич завчасно знав день своєї смерті. Спочив у гармонії та миру, написавши на своєму пам'ятнику фразу, яку знає вже не одне покоління: «Світ ловив мене, та не спіймав».

Сковорода ще при житті казав, що йому наснився сон, у якому митець побачив усі нищі та найгірші прояви людської природи. Цей сон спонукав його вдатися до мандрівного способу життя і багато часу проводити у подорожах.

Усю цю містику письменник переніс і у свою творчість. Сковороді одного разу наснився сон, з якого і почалась містично-письменницька діяльність.

Його сон був повний літературних мотивів. У творі «Сон. Листи.» він оглядав різні форми людського життя, – побував у царських палацах, на народному святі, в оточенні ділового життя – в заїзному дворі, нарешті на службі Божій у храму, де він і правив службу на зелені свята, «та... од землі перед престолом вклоняючись, почував внутрішнє найсолодше задоволення, якого не можна описати».

Сковорода знає та вживає усі поняття християнської містики, які символічно характеризують містичну екстазу:

- 1) містик бачить Бога: «Серце, пан очей, бачить саме всесвітнє світило світу»;
- 2) містик з'єднується з Богом: «О серце чисте!., ти є Боже, а Бог є тобі твій... Ви є двоє та є єдине»;
- 3) містик обожується: «ищецаю в тебе и преображаюся», «він переображується в пана всіх створінь, у сонце»;
- 4) душа містика є наречена та дружина Божа: «Ти народжений, щоби взаємно любитися з Богом», «він є твій чоловік, ... твій Бог»;
- 5) душа людська народжується в містичній екстазі вдруге: «второе рождение»;

б) але водночас у душі людській зроджується Бог: із кожної «особи Ізраїлевого роду... виходить первородний єдиний початок»;

Висновки. Після вивчення матеріалів на дану тему, я дійшла до висновку, що містика та вірування в неї письменника, вплинули не лише на його життя, а й на творчість. Це лише декілька містичних випадків з незвичної долі надзвичайної людини. Біографія Григорія Савича багата на дивовижні історії, що відкривають перед зацікавленим читачем яскраві, безкраї світи.

ПІЗНАННЯ ІСТИНИ НЕ ПОЧИНАЄТЬСЯ І НЕ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ

Касумова С.

Науковий керівник: Хіріна Г.О.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

kasumovasabinka12@gmail.com

Вступ. Григорій Сковорода, видатний український філософ XVIII століття, ставив перед людством завдання, що переходить від покоління до покоління: пізнати істину. В його творах провідною є ідея, яка визначає, що цей процес ніколи не починається і не закінчується. В історії філософії було багато великих мислителів, які шукали відповіді на питання про сенс життя, можливість пізнання природи, себе та оточуючого світу. Сковорода був одним із них, будучи представником доби Просвітництва, він вивчав процес пізнання та наголошував, що цей шлях є безкінечним.

Мета дослідження. Метою дослідження є розкриття пізнання істини у творах та філософських поглядах Сковороди.

Матеріали та методи. Під час дослідження використовували загальнонауковий метод, синтез, аналогія, історико-порівняльний методи.

Результати дослідження. На перший погляд це може здатися парадоксальним: якщо ми шукаємо істину, чому ж вона не може бути досягнута? У своїх творах Сковорода досліджує цю проблему. Його твердження вказує на те, що істину можна розглядати як дещо живе, динамічне та постійно змінюване. Шлях до пізнання істини, на думку Сковороди, подібний до мандрювання у невідомому лісі. Ми завжди в русі, в пошуку нових уявлень, нових глибин, нових аспектів істини. Навіть коли нам здається, що ми досягли вершини розуміння, нові горизонти розкриваються перед нами. Цей постійний пошук істина робить наше життя більш насиченим та значущим. Сприйняття того, що істину завжди можна пізнати глибше, відкриває перед нами можливість невинного росту та розвитку. Ми не обмежені стінами власного розуміння; навпаки, ми завжди можемо розширювати межі свого розуміння істиною.

У листах до Михайла Ковалінського Сковорода писав: «Всякий народжений, який всім серцем шукав, безсумнівно, знайде і побачить те, що побачити можуть очі не всяких людей, а лише блаженних. Це значить: божественну істину найважче знайти, але зате тим, хто побачить її, вона найприємніша. Пізнання істини – завершення всього, як сьогодні говориться про це в антифонах, – не починається, не закінчується. Так шукав Авраам, залишивши свою землю; цим шляхом пішов Ісаак, якому землю вказав господь. Яков і його сини зробили те ж. Мати в собі святий дух є не що інше, як бачити істину божу, яка є єдиною істиною. Якщо її бачили Аристотель і його послідовники, то вони блаженні, якщо ні, вони 256 безумні філософи. Якщо ми потомки Авраама, якщо ми одного з ним духу, ми це підтвердимо подібними ж ділами; бо